

akkor jó, ha szöveg nélkül is értelmezhető. Egyébként meg az irodalomból merítem a megfogalmazás művészetét. Tolnai, Esterházy, Zalán prózájában tudom megtalálni magam, az egyszerű tömondatokban. Én a saját műfajomban igyekszem megtalálni a szavak formáját, amelyek összesimulva érzelmi tartalmakat képesek kifejezni.

– *Utolsó kérdés: másik jellegzetessége a fekvő alakú plakát. Mikor fordult meg 90 fokkal a szokásos álló formátum, és miért?*

– *(nevet)* Nem tudom... a fene tudja. Még egy portrét sem tudok elképzelni álló formátumban, mert személyigazolvány-illata van. A fekvő lapon több hely van komponálásra, az álló képnél nem tudsz mozdulni. Ezzel mindig cseszegetnek...

Balog József és Baráth Ferenc, 2012, fotók: Révész Róbert